Broj: S1 3 U 035066 20 U
Sarajevo, 20.10.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, Izvor - Komerc tehnička ortopedija d.o.o., ulica Sime Matavulja 26, Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Gostimirović, advokat iz Banja Luke, ulica Gundulićeva 86 protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-168-9/20 od 06.02.2020. godine, tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.10.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-168-9/20 od 06.02.2020. godine, usvojena je žalba ponuđača Bauerfeind d.o.o. Sarajevo i poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-02-1366/2019 od 30.12.2019. godine, ugovornog organa Vlada Srednjobosanskog Kantona i predmet vraćen ugovornom organu na ponovno odlučivanje, te je usvojen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava, na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 2.000,00 KM.
Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovog suda, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi, da žalitelj nije aktivno legitimisan za izjavljivanje žalbe, obzirom da je njegova ponuda prelazila procjenjenu vrijednost nabavke, te da je navedeno isticao i u odgovoru na žalbu, ali je tuženi propustio da cijeni ove navode. Ističe, da je ugovorni organ ocijenio ponudu žalitelja neprihvatljivom jer je ista bila u iznosu od 247.133,00 KM, a procjenjena vrijednost nabavke je 150.000,00 KM, pa tužitelj na osnovu prednje činjenice zaključuje, da žalitelj nije imao pravnog interesa za podnošenje žalbe jer mu odlukom ugovornog organa nije nanesena nikakva šteta. Navodi, da je žalba u cijelosti neosnovana, te da je tuženi usvojio samo žalbeni prigovor koji se odnosi na potvrdu banke za račun 5721060000883768. Nadalje, tužitelj citira tačku 15. TD te ističe da je postupio u skladu s istom i dostavio svu traženu dokumentaciju i potrebne dokaze. Ukazuje, da je dostavio dokaze o stanju svih žiro računa, te da se ne može zaključiti da je ugovorni organ tražio potvrde o stanju deviznog računa, kao i da je ugovorni organ u

izjašnjenju na žalbu naveo, da nije tražio potvrde za devizne račune. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i zainteresirana stranka Bauerfeind d.o.o. Sarajevo, su predložili da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je ugovorni organ, Vlada Srednjobosanskog Kantona pokrenuo postupak javne nabavke ortopedskih pomagala za noge i ruke, za koji je obavještenje o nabavci broj: 475-1-1-103-3-137/19 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 08.11.2019. godine, te je nakon okončanog postupka dana 30.12.2019. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-02-1366/2019. Protiv navedene odluke, žalbu je izjavio ponuđač Bauerfeind d.o.o. Sarajevo, a tuženi je odlučujući o istoj donio osporeno rješenje kojim je žalbu usvojio, poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vratio ugovornom organu na ponovno odlučivanje. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da tužiteljeva ponuda nije u skladu sa zahtjevima iz TD obzirom da nedostaje dokaz za jedan od računa da isti nije bio blokiran u prethodnih 6 mjeseci.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao, da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Treba podsjetiti da je Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) poseban materijalno-pravni propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konkurencije među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela, moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao nabavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koji su objavljeni u javnom pozivu. Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima, ne samo učestvuje u postupku javne nabavke, nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama).

Ovo dalje znači, da tenderska dokumentacija i specifikacija moraju biti sačinjene u skladu sa odredbama članova 53. do 55. Zakona o javnim nabavkama i Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH", broj: 90/14). Prilikom pripreme tenderske dokumentacije posebno se mora poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Neosnovano tužitelj prigovara, da žalitelj nema aktivnu legitimaciju. Naime, postupak javne nabavke je formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od

učesnika. Odredbom člana 97. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj:39/14), je propisano, ko sve ima aktivnu legitimaciju u postupcima javnih nabavki. To su svi učesnici konkretne javne nabavke, dakle, onaj ko ima ili je imao interes za dodjelu ugovora. Nesumnjivo je, da žalitelj ima interes za dodjelu ugovora. Drugi uslov je, da žalitelj dokaže vjerovatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela. Slijedom ove odredbe sud zaključuje, da je žalitelj jasno i nedvosmisleno u žalbenom postupku ukazao na konkretnu povredu Zakona o javnim nabavkama, čime je učinio vjerovatnim i nastupanje štetne poslijedice po njega, a zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Iz ovog razloga, pobijano rješenje je pravilno i zakonito, te je tužbu valjalo, kao neosnovanu, odbiti. Pravni interes za dobijanje ugovora o javnoj nabavci ponuđač je iskazao dostavljanjem svoje ponude, a što je nesporno. Nadalje, žalitelj je u svojoj žalbi istakao da mu je postupanjem ugovornog organa nanesena šteta, zbog čega, prema mišljenju ovog suda, tužitelj neosnovano ukazuje i prigovara na povredu materijalnog prava, odnosno u ovom slučaju Zakona o javnim nabavkama.

Nadalje, kako to proizilazi iz stanja spisa, ugovorni organ je propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti, što je u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ, obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim zakonom i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere, kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji u tački 15. 1. a) propisao, da je ponuđač dužan u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti dokazati da njegov račun nije blokiran u periodu od šest mjeseci, računajući od datuma objave obavještenja za predmetnu nabavku. Tačkom 15.2 TD je propisano, da će se ocjena ekonomskog i finansijskog stanja kandidata izvršiti na osnovu sljedećih dokaza: a) izvještaj o računima pravne osobe koji izdaje Centralna banka BiH ili od Centralne banke BiH ovlaštena banka da vrši distribuciju podataka pravnih osoba iz jedinstvenog registra transakcijskih računa. Navedeni izvještaj ne smije biti stariji od datuma objave obavještenja za predmetnu nabavku b) za svaki od računa koji bude naveden u izvještaju, ponuđač je dužan dostaviti potvrdu poslovne banke gdje je račun otvoren, kojom će dokazati da račun u zadnjih šest mjeseci, prije objave obavještenja za predmetnu nabavku, nije bio blokiran.

Navedene potvrde ne mogu biti starije od datuma objave obavještenja za predmetnu nabavku. Dakle, ugovorni organ je navedenom tačkom jasno naveo da zahtjeva, da svaki ponuđač dostavi potvrde za sve račune koji se nalaze za tog ponuđača na izvještaju Centralne banke, te da za svaki od računa dostavi potvrdu da račun šest mjeseci prije objave obavještenja o nabavci nije bio blokiran. Tužitelj je u svojoj ponudi dostavio izvještaj o računima poslovnog subjekta izdat od Centralne banke BiH u kojem je navedeno, da tužitelj ima 5 aktivnih računa i to 3 kod NLB banke a.d. Banja Luka i 2 kod MF banke a.d. Banja Luka, te je dostavio potvrdu NLB banke a.d. Banja Luka u kojoj je navedeno da su 3 tužiteljeva računa u toj banci likvidni u prethodnih 12 mjeseci, te potvrdu MF banke a.d. Banja Luka, u kojoj je navedeno da 1 tužiteljev račun nije bio blokiran u periodu 01.12.2018. godine do 01.12.2019. godine. Kako navedenom potvrdom izdatom od MF banke a.d. Banja Luka nije obuhvaćen i račun 5721060000883768, to je tuženi organ, po ocjeni ovog sudskog vijeća, pravilno odlučio kada je žalbu ponuđača Bauerfeind d.o.o. Sarajevo usvojio kao osnovanu, te poništio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude, čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude, a članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude. To znači, da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocjene ekonomske i finansijske podobnosti, te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi, jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama, ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom.

Navodi tužitelja, da je dostavio ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, su neosnovani. Tužbeni prigovor, da je račun za koji nije dostavio deviznu potvrdu, te da nije niti bio u obavezi dostaviti za isti, je neosnovan. Ovo iz razloga, jer je ugovorni organ jasno postavio zahtjev da svaki ponuđač dostavi potvrde za sve račune, da nisu bili blokirani šest mjeseci prije objave obavještenja o nabavci, a iz ponude tužitelja nesporno proizlazi, da nije dostavio potvrde u skladu sa zahtjevanim. Naime, postupak javne nabavke je formalan postupak i svi zahtjevi iz TD moraju biti ispunjeni kako bi ponuda uopće bila uzeta u razmatranje

Nadalje, prema ocijeni ovog vijeća, tuženi organ, kao drugostepeni organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao i utvrdio da je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i pravilno ispitao kvalifikovanost tužitelja u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja, da je tuženi i ugovorni organ pogrešno primjenio materijalno pravo na štetu tužitelja, odnosno da je propustio da potpuno i pravilno utvrdi sve činjenice iz razloga što ugovorni organ kao prvostepeni organ utvrđuje činjenično stanje, a tuženi kao drugostepeni organ u osporenom rješenjeu daje ocjenu tako utvrđenog činjeničnog stanja.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta, i pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo